

Kevad 2021

SÕNUMIKUULUTAJA

Algklasside korpus sai täiendust ronimisseina näol

Veel enne vaheajale minekut tähistasime tulevat vabariigi aastapäeva. Elagu Eesti!

"Hakkame liikuma!" konkursi raames valiti välja 50 kooli, kes saavad endale siseterviseraja elemendid. Oleme väga tänulikud, et ka meie kool valiti välja!

Koolimaja põrandad ja seinad said täiustusi nii vahvate jutumullide kui erinevate mängudega.

Sõbrapäev

Kallis oled Eestimaa, 3. kl luuletused

Kallis oled Eestimaa.
Alati sind hoida püüan.
Lauluks meil on Eesti
hümn.
Lilleks aga rukkilill.

Isamaa meil ilus on.
Siin meil neli aastaaega.
Kevad, suvi,
sügis, talv.

On ka ilus emakeel.
Sellest on mul rõõmus
meel.

- ROBERT PARTS

KALLIS KODU

Kallis kodu asub mul Eestimaal
Asub Sillamäe linnas
Laevad on meil suured
Ilmad on meil suvel ilusad, päike
on meil ilus ka
Suusatame talvel kiiresti
Kelgutamas käime ka
Ootavad meid kodus kõik
Diivanil me puhkame siis
Unistame laevadega rändamisest

- ANNA HAUG

KALLIS KODU

Kuuski on Eestis palju.
Aastas kord on Eesti sünnipäev.
Laulavad kõik Eesti hümni.
Lendavad ka sõjalennukid.
Igas kohas sõdurid meid kaitse-
vad.
Sinine, must ja valge on Eesti lipp.
Koolis käia minu maal on hea.
Oleks mul vaid hinded head.
Diivanil puhata eestlastel vabal
päeval on hea.
Uhke on olla Eestis sündinud.

- ROLF REBAS

EESTI MU KODU

Eestis on hea elada
Eestis on mu kodu
Siin elavad mu vanemad
Tallinn on me pealinn
Ilus vanalinn
Mulle meeldib muusika
Untsakad on päris head

Kaljulaid meie president
Oma asja teab
Daamid on meil ilusad
Ulakad ja pirtsakad

- MAX MARTEN ROHI

EESTI MU KODU

Eesti on suur ja ilus
Eestis mulle meeldib elada.
Seal on hea elada.
Tiigid ümberingi
Ilus vaade.
Mulle väga meeldib Eesti loodus.
Uusi kohti leiab
Kus on hea olla.
Oi kui hea elu mul on Eestis.
Dollar pole meie raha.
Udu kastmes saab kõndida.

- ELLINOR ÕISPUU

KALLIS KODU

Keset Eestit elan ma, kus palju metsa ja põllumaad.
Aastaaegu on meil neli: kevad, suvi, sügis, talv!
Lilleks on meil rukkilill ja linnuks suitsupääsuke.
Laulu ja tantsurahvas on eestlased!
Isamaa meie kodumaa, kus kõige parem elada.
Siin Eestis ümberringi palju merd!
Kodumaal on ka naaberrigid: Soome, Läti, Venemaa.
Ookeani meil ei ole, kuid järvesid on küll!
Dokumendil Eesti vapp, millel ilutsemas kolm lõvi.
Usun, et kõigile meeldib Eesti, kes seda külastama tulevad!

- KEVIN SEKK

KALLIS KODU

Kaunis kodumaa
Alati sind toetan ka
Läbi aastaringide
Läbi lauluringide
Isamaa mu kallis sa
Sinuta ei suuda ma
Kuumalt rinnus tuksub süda
Ootan väga seda püha
Daaliad ootamas mu süles
Uhke olen sinu üle
- KETLIN SARAPUU

KALLIS KODU

Kallis Eestimaa.
Alati jään truuks sulle.
Lilli toon ma sulle.
Lilli toob ta mulle.
Isamaa on kallis mulle.
Sa teed mu rõõmsaks.
Kodus on mul hea olla.
Oskan sind hoida.
Diivan on sama pehme kui si-
na.
Uhke olen su üle.
- AULI SINIMETS

EESTI VABARIIK

Eesti on mu kodu!
Eestis elan ma.
Sündinud ma Eestis ka.
Tubli ja osav olen ma.
Isu õppimiseks on mul suur.
Vaata Eestit,
Avastad sa palju uut!
Banaanid Eestis ei kasva,
Aga õunad kasvavad.
Rahulik ja soe toas,
Ilus aga igal pool.
Iga päev ma mängin,
Kuna sõpru on mul palju!
- KSENIA MEINSON

Eesti on ilus
Eestis on hea elada
Siin on hea elada
Ta on armas
Ilus
Mega
Uhke on olla eestlane
Koduks minule
Omapärane riik
Diivanil mulle meeldib istuda
Uneleda

Oskar Sala

Intervjuu Sirly Pärnastega

Darja Reinova, Getli Häidma

Miks valisid töö just noortega?

See on väga hea küsimus, ilmselt, et olen noorte valdkonnas terve elu sees olnud, tundus igati loomulik jätk, ise oli kooliajal hästi aktiivne õpilane, kes tegi kaasa igal pool noorteorganisatsioonides. Mingil ajahetkel olen ka juhtinud ühte neist. Tundus igati loogiline, et jätkan selles valdkonnas, et enne kui ma noorsootööd õppima läksin, siis tegin ka vabatahtlikuna ühe projekti Rumeenias, kus siis töö siuks oli ka noorsootöö ja kuna ma väga nautisin seda, siis otsustasin Eestisse tülles, et noorsootöö on see, mida tahan õppida ja sellel erialal töötada.

Kas kooliajal olid sa aktivist?

(Sellele saime juba vastuse)
Ma võin täpsustada, et olen käinud kahes koolis. Juba 5. klassis astusin ma õpilasesindusse, 8. klassis olin juba president, ma kirjutasin kooliajal projekte nii oma koolile kui ka teistele koolidele. Olin väga hea õpilane ja ka väga hea sportlane.

Olen kuulnud, et tegutsed aktiivselt noorte projektidega, räägi oma kõige ägedamast projektist?

Rumeenia projekt, mida ma juba mainisin, et see oli kõige ägedam ja oli ka kõige pikem (9- kuune projekt). Ühe õppeaasta vältel Rumeenias noorsootöö valdkonnas tegutsemist. Mina töötasin, siis haiglates, koolides, lasteae-

dades, psühhiaatriakliinikus. Sisuliselt sain seal katsetada, mida noorsootöötajad üldse teevad ja Euroopa Liit siis rahastas seda projekti, et andis võimaluse 27 noorele üle maailma kogeda noorsootöötaja elu Rumeenias. Juba kultuuriliselt oli äge, aga ka projekti nii-öelda keerukusaste on, ma arvan, mis mulle endale kõige rohkem väljakutseid pakkuv olnud, ning mille jooksul olen ma kõige rohkem õppinud.

Kuidas sa alustasid oma tegevust noorte projektides?

Pärast 12. klassi polnud ma kindel, mida ma tahan, ma kahtlesin erinevate erialade vahel. Otsustasin, et kõige targem otsus on mitte kiirustada otsustamisega. Otsisin mingit alternatiivi, et mida teha, kui ma kohe ülikooli ei lähe. Et minna lihtsalt poodi klienditeenindajaks tööle minna, siis ma tundsin, et minu ambitsioonid on natukene suuremad, et see ei rahuldaks mind, et kui ma lihtsalt võtaksin vaba aastat tööd teha, siis selle projekti otsa ma sattusin täiesti juhuslikult Fa-

cebooki reklaami kaudu ja siis ma hakkasingi tegutsema ja kuu aja pärast ma juba lendasin Rumeeniasse, aga täiesti esimesi projekte ma kirjutasingi 6. klassis, ma olin ühes projekti meeskonnas, kus ma pigem vaatasin kõrvalt ja panustasin pigem vähesel määral, aga ma arvan, et see ongi kõige parem viis, kuidas õppida, et kui sind kaasatakse meeskonda, sa õpid, vaatad kõrvalt ja siis lõpuks hakkad ise neid asju läbi viima. Suuremad tüdrukud olid tol hetkel eeskujuks ja abiks. Need olid sellised pisemad kooli projektid. Me tegime ka rahvusvahelisi, õpilasvahetuse projekte põhiliselt.

Mis motiveerib sind tegema oma tööd ja ärkama iga päev ja tulema kooli?

Minu jaoks võib olla kõige motiveerivam, või miks ma seda tööd üldse teen, on see, et ma püüan olla selline täiskasvanud inimene noorte elus, kellest mina omal ajal puudust tundsin. See on võib olla see põhjus, miks ma seda tööd teen, aga mis mind motiveerib, on see, kui sa mingil hetkel näed, et tänu sinule või sinu abi tõttu on midagi selle noore elus muutunud positiivsemas suunas, kas või see, et mõne ürituse korraldamisega, õpilasel tekib selline sära silmades, et ta on saanud millegagi hakkama. See on see tunne, mille tõttu ma ei ole sellest tööst siiani veel ära tüdinud ja loodetavasti ei tüdi ne ka.

Too palun välja projekti plussid, kuidas projekti kogemus võib aidata noori tulevikus?

Kui me räägime sellistest pisematest koolisisestest, siis, või üleüldiselt ükskõik mis projekti kirjutamine ja läbiviimine on praegusel ajal täiesti hädavajalik oskus, sest enamus töökohti eeldab seda, et noored inimesed oskavad kirjutada projekte.

See ei ole ainult noortevaldkonna või sotsiaalvaldkonna teema, tegelikult samamoodi ehitusfirmades, igasugustes ettevõtetes erinevaid tüüpe projekte kirjutatakse. Kirjutusprotsess on sama, olgugi et väljundid on erinevad. Esiteks see kogemus annab tohutul palju juurde. Kui me räägime veel rahvusvahelistest projektidest, siis keeleoskus, keele praktiliseerimine, üleüldiselt sotsiaalne väljendus, teiste inimestega kohtumine, teiste kultuuridega kohtumine—need kogemused on sellised hindamatud, mis aitavad

inimesena kasvada ja kui juba noorena selliste asjadega alustada, siis tekib selline julgus võtta vastu väljakutseid ja elule vastu astuda, et selline iseseisev elu peale 12. klassi ei tundu sugugi hirmus, vaid see tundub äge ja loogiline variant. Põhikasutegur on just see, et inimesena kasvada, ükskõik missugused kogemused tulevad alati elus kasuks, kõike tuleb proovida, kõikidest võimalustest tuleks kinni haarata, sest need annavad elule väga palju väärtust juurde.

Kas projektide kirjutamisel ja osalemisel on ka halbu külgi?

Ei, mina pigem olen seda meelt, et kõikidest asjadest on võimalik õppida, ka negatiivsetest kogemustest. Isegi, kui midagi läheb

halvasti või mitte päris nii, nagu sa loodad, siis sellest on õppida võimalik alati. Tihtipeale need negatiivsed kogemused õpetavad kõige rohkem. Võib-olla negatiivse küljena selles mõttes, mis aktiivsete õpilastega tavaliselt juhtub on see nii-öelda läbipõlemisoht. Kui sa tegeled projektidega ja tegeled saja muu asjaga, siis tekib üldjuhul õpilastel selline läbipõlemisoht, aga see on ka oluline oskus, millest oleks vaja õppida, enda aega planeerima ja tegema valikuid, et mis siis on lõpuks tähtis, see võib olla on ainuke miinus. Võtab palju aega, aga see asi on väärt seda.

Laura Johanna Kask: „Juba Tallinnas kohtade vahel ühistranspordiga sõitmine on omamoodi huviring, see võtab lihtsalt meeletu aja.“

Kadri Valter

German Medvedev

IG õpilane, 11. klass

Laura Johanna Kask on meie kooli 11. klassi õpilane, kes lööb aktiivselt kaasa huvitegevuses, tegeleb veel paljude endale meelepäraste hobidega ja on noortele oma aktiivsusega suureks eeskujuks.

Kus koolis sa käisid eelmine aasta?

Eelmine aasta käisin Tallinna 32. keskkoolis.

Mida oli Tallinnas, mida lisakus ei olnud?

Rohkem rahvast ja võib olla valikuvõimalusi oli ka natuke rohkem.

Mida on lisakus, mida Tallinnas ei ole?

lisakus on kodusem, lisakus on inimesed tuttavamad ja kuidagi julgem on olla, kuigi nagu Tallinnas oli ka tore.

Oleme kuulnud, et sa koostasid Eda Välimetsa-ga numbri- ja tähevihiku.

Räägi neist täpsemalt.

Jah, paar aastat tagasi koostasin õpetaja Eda Välimetsaga esimese klassi õpilastele numbri- ja tähevihiku, mille järgi need saavad numbreid 1-10 õppida ja nüüd see aasta oleme alustanud tähestiku vihiku kokku panemist

Mis on nende eesmärk?

Nende eesmärgiks ongi siis see, et esimese klassi lapsed või siis need lapsed kellel seda vaja on, saaksid tähed ja numbrid selgeks.

Mis on sinu roll nendes?

Mina illustreerin neid, joonistan erinevaid pilte ja värvin neid ja joonistan pilte, mida lapsed saavad ise ka värvida.

Kuidas sai alguse sinu osa selles töös?

Õpetaja Eda teadis, et ma olen kunstist mingil määral huvitatud ja ma olen sellega tegelenud ja siis ta pakkus mulle, et kas ma sooviks seda teha ja kuna esimesel korral meil läks koostöö väga hästi, siis olemegi teise vihiku juures.

Mis on muidu sinu huvideks? Millega tegeled vabal ajal?

Tallinnas ma käisin Tallinna vanglas enesekaitse kursuseid võtmas. 9. klassis kui ma veel lisakus olin, ma käisin Viru vanglas seda sama asja tegemas. Tallinnas mul veel otseselt polnud eraldi huviala peale vanglas käimise, aga meil oli koolis valida üsnagi palju valikkursuseid ja seal oli näiteks lavaline eneseväljendus, kus me tegelesime näitlemisega ja siis olid erinevad kunsti valikkursused ja ma ütlesin, et need olid päris head ajaviited, et ma ei olekski rohkem midagi väga jõudnud teha. Ma ütlen ausalt, et juba Tallinnas kohtade vahel ühistranspordiga sõitmine on omamoodi huviring - see võtab lihtsalt meeletu aja.

lisakusse tulles olen ma avastanud endale võrkpalli, ma olen küll selles algaja, aga eks vaikselt arenen. Samuti proovin muid spordialasid, et järsku leian endale just selle meelepärase, samuti käin noorte jõutreeningutes ja ka omal vabal ajal käin jõusaalis.

NUMBRIVIIK

IISAKU GÜMNAASIUM

1. KLASS

Laura Johanna ehk lihtsalt Laura on rõõmsameelne ning asjalik tüdruk. Särav ja jutukas, abivalmis, alati sõbralik, näeb kõiges alati head. Kohtudes Lauraga muutub tuju kohe rõõmsaks.

Teades Laura kunstiannet, polnud mul kahtlustki tema valikuga, et hakata koos tegema numbrivihikut. Ta on väga kohusetundlik ning peab lubatud tähtaegadest kinni, mis oli mõlema vihiku kokkupanemisel väga oluline, sest me sõltusime kujundaja antud kuupäevadest.

Laura jääb liiga tagasihoidlikuks. Tegelikult on ta panus palju suurem kui ta ise väidab. Numbrivihikus olevad luuletused on Laura tehtud. Tähevihikus mõtles ta pidevalt minuga koos, kuidas oleks parem ja lapsele lõbusam.

- õp. Eda

Ott Muttika: „Kui sulle tundub, et see mis sa teed on õige ja nauditav, siis tuleb seda ka teistega jagada.“

Ott Muttika on meie kooli 12. klassi õpilane, kes tegeleb aktiivselt laulukirjutamise ja muusikaga. Ta on kaks aastat järjest pääsenud oma lugudega ka Ida-Virumaa omaloominguliste laulude konkursile „Väike laul suurele lavale“.

Kui kaua oled Sa muusikaga tegelenud ja kuidas selle enda jaoks avastasid?

Ma hakkasin muusikaga tegelema 8-aastaselt. Ma läksin Jõgeva muusikakooli, kus õppisin klarinetit. Põhikooli ajal tegin klassivendadega ka *rock* bändi, mis sai alguse meie ühisest huvist ansambli „AC/DC“ vastu ning tahtsime nende moodi laval esineda. Põhikooli lõpus hakkasin kuulama rohkem *hip-hop*'i. Korra lasi sõber mulle ühe eesti noorräppari Villemdrillemi laulu ja ma olin üllatunud, et nii halval räpil on nii palju kuulamisi ja uskusin, et suudan ise paremini. Ka sõbrad nõustusid, et ma võiksin sellel alal käppa proovida.

Mis pille Sa oskad ning kuidas neid mängima õppisid?

Ma oskan mängida klarinetit, mida ma olen õppinud muusikakoolis seitse aastat. Samuti oskan mängida veel ka trumme ja kitarr, mida hakkasin omast huvist ise õppima.

Kust saad Sa inspiratsiooni lugude kirjutamiseks?

Ma saan inspiratsiooni lugude kirjutamiseks muusikast, mida kuulan ja põhiliselt sellest, mis mu elus toimub ja millest mõtlen. Vahepeal ma kirjutan lihtsalt instrumentaalidele riime ja räpin oma lõbuks, aga mida rohkem endale neid sõnu laulan, seda enam tuleb mul nende riimide ja sõnadega ideid, et kuidas neid lugudesse kokku panna.

Kes on Sinu eeskujud ja miks?

Minu suurimaks eeskujuks on USA räppar J Cole. Mulle meeldib väga ta muusika ja see, kuidas ta on teistsugune. Näiteks ei uhkusta ta kusagil oma raha ja kuulsusega. Eestist on mu eeskujuks minu kodukohast pärit räppar Utopia. Ta inspireerib mind, sest juba 14. aastaselt oli ta eestis lavadel oma lugusi esitamas ja nüüd on ta jõudnud läbi raske tee Eesti räpi maastikul kõrgele.

Kas Sa oled kunagi lavahirmu tundnud ja kuidas sellest üles said?

Ma arvan, et kindlasti olen tundnud, aga het-

kel ei mäleta seda. Ma arvan, et see on sellepärast, et ma ei karda teha asju, mis mulle meeldib ja millest ma olen unistanud. Mäletan, kuidas muusikakoolis ma alati enne esinemist käitusin väga ülbelts ja julgelt, et seda kergelt värinat kehast ära saada ja et ma laval olles krampi ei läheks.

Kuidas Sa tuled toime kriitikaga?

Ma ei ole väga palju kriitikat saanud. Eks ikka vahepeal mõni tuttav arvab midagi halvasti mu lugude kohta, aga ma tavaliselt naeran selle peale. Kodus vahepeal tuleb küll neid hetki, kus ma ise mõtlen, et äkki mu lood on halvad ja kellelegi ei meeldi mida ma teen, aga see on pigem mu enda enesekriitika, millega mul on palju probleeme.

Mida Sa soovitsid teistele noortele lauljatele ja laulukirjutajatele?

Kindlasti seda, et ei

tohi karta. Elu on nii pikk, et proovida jõuab kõike. Kui sulle tundub, et see, mis sa teed on õige ja sa naudid seda, siis tuleb seda ka teistega jagada ja teha iga päev aina rohkem tööd oma loominguga kallal. Ikka tuleb ette halbu hetki, aga sellest ei tohi lasta ennast heidutada. Ei tohi alla anda, kui kohe kõik ei lähe nii nagu tahad, inimene õpib kogu elu samuti õpib ta ka oma vigadest. Proovi ise oma loomingut väga palju kuulata ja kasvõi endale ette laulda. Mida rohkem sa seda teed, seda rohkem hakkab su looming sulle endale meeldima ja muutud julgemaks. Minul see on suureks abiks olnud.

Intervjueerija:
Aila Jürgenson

Kirjendage kolme sõnaga/ väljendiga, mis pani teid täna naeratama?

Ühel ilusal jaanuari päeval viis tänavaküsitluse läbi üks 10. klassi õpilane Annika. Küsitletud sai kokku viis lisaku Gümnaasiumi õpilast ja õpetajat.

Uurimistöö kaitsnud 11. klassi neiu **Laura Johanna** sõnas rõõmsal toonil: „Mind pani täna naeratama enesekindlus, naljad ning edu.“ Samuti sai uuritud seda ka ühelt teiselt 11. klassi õpilaselt **Rainerilt**, kes oli oma uurimistööd kaitsnud. Talle tõi naeratuse näole aga hoopis iseäranis asjad, nimelt kaasõpilaste poolt tehtud komplimendid Tema mantli ja trakside kohta. Ehtne näide, et naeratuse näole manamiseks ei lähe vaja muud, kui paari ilusat sõna.

Emma, 9. klassi neiu mainis ahastuses, et teda ajas naeratama tol päeval väga paljud asjad ning ei suutnud välja valida kolme parimat. Pika mõtlemise tagajärjel ütles ta siis: „Täna põhilised kolm olid naljad, hea *vibe* ja uisutades kukkumine.“

Kristel, mitme andega õpetaja rääkis, et Tema tõi naeratuse näole sel imelisel päeval õpila-

sed (seda teevad nad loomulikult igapäevaselt), elu iseenesest ning naljad. **Chrisi**-nimeline noormees mainis naljaga pooleks, et talle pani naeratuse näku Tema sõprade näod, 11. klassi uurimustööde kaitsmine ning jällegi elu.

Kaasõpilastele ja õpetajatele naeratuse näole toomiseks, ei lähe vaja palju. Piisab teiste jaoks kohal olemisest ning mõne komplimendi tegemisest.

Annika Kaljumäe

Kuidas suhtute lisaku Gümnaasiumi kooli toitumisesse?

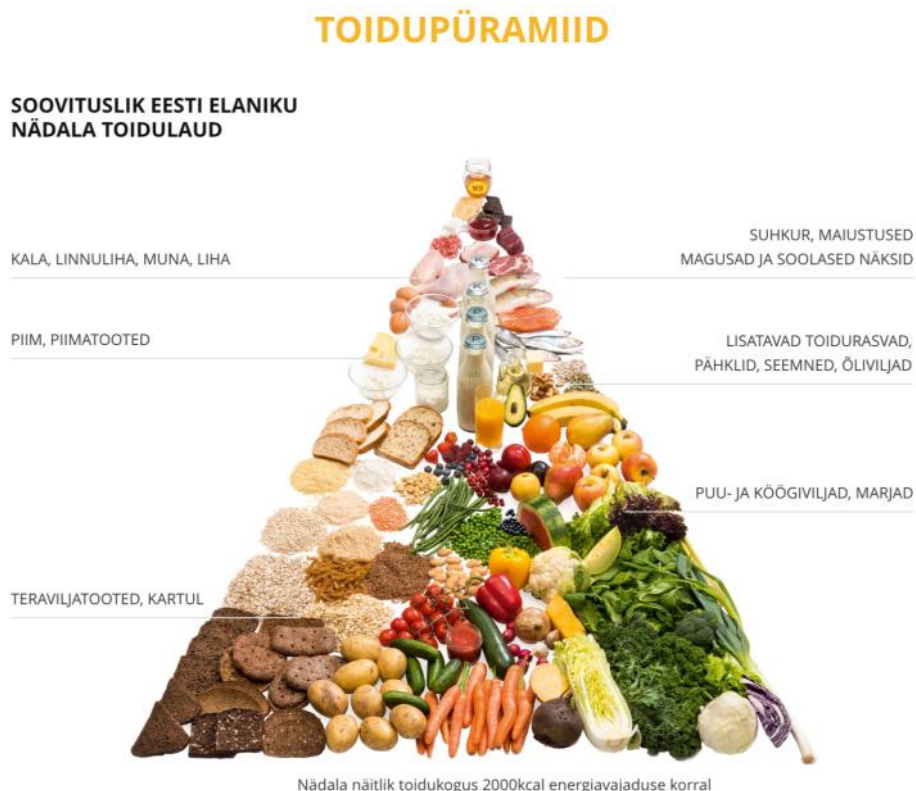
Henry Liht ja Reijo Krismar Nano

02.02.2021 13:51

Ühel ilusal koolipäeval käisime koolis ringi ning küsisime õpilastelt ja ka õpetajalt: “Kuidas suhtute lisaku Gümnaasiumi kooli toitumisesse?”.

Üks lisaku Gümnaasiumi õpetaja vastas, et talle meeldivad kõik toidud mida ta on söönud ja seni pole ühtegi pretensiooni. Vahetunnis kohtasime 11. klassi õpilast ja ta soovis, et mitte ainult supipäevadel saaks magustoitu, vaid ka praepäevadel. Koolipäeva lõppedes arvas 10. klassi tüdruk, et sellel aastal on toidud olnud paremad, kui eelnevatel aastatel.

9. klassis õppiv isik vastas, et kuna ta tuli lisaku kooli alles sellel õppeaastal ja eelmised aastad veetis Tallinnas, on tema arvamus, et lisakus on tunduvamalt paremad toidud kui eelmises koolis. Supid, praed, magustoidud ning ka joogi valik on meie koolis suurepärased. 10. klassi poisslaps, kes oli tulnud just kehalise kasvatuse tunnist, avaldas oma arvamust järgnevalt: “Isiklikult söön ja joon kõike, mis mulle ette antakse ja ei virise.

Nädala näitlik toidukogus 2000kcal energiavajaduse korral

<https://toitumine.ee/>

<https://www.smartfood.ee/>

Kuidas said õpilased hakkama distantsõppe ajal

Benjamin Paju, Robin Kägo

Kümnenda klassi õpilased uurisid kuidas said hakkama lisaku gümnaasiumi õpilased ja õpetajad distantsõppega.

Anonüümseks soovinud jääda kümnenda klassi õpilane vastas, et ta sai hakkama suurepäraselt aga oleks soovinud vähem veebitunde ja rohkem teha iseseisvat tööd.

Chris Reest vastas, et ta jäi väga rahule praeguse distantsõppe süsteemiga, ning sai hakkama edukalt.

Aastaid lisaku Gümnaasiumis õpetanud õpetaja vastas järgnevalt: "Nooremate õpilastega on keeruline rakendada distantsõppe süsteemi, kuid suurematega oli väga hea distantsõpet läbi viia, kahjuks oli ka selliseid õpilasi kes ei viitsinud tunnis tööd kaasa teha ning tegelesid kõrvaliste tegevustega.

Kümnenda klassi õpilane Krismar jäi distantsõppega väga rahule, kuid ka tema arvates oli liiga palju videotunde, ning ka tema sooviks, et oleks rohkem iseseisvat tööd.

Foto: Emily Kotecki

lisaku Gümnaasiumi õpilane Joonas Küttim vastas, et ta sai hakkama täitsa okeilt, kuid õppimistempo oli liiga intensiivne ja koolipäeva lõpus oli ta palju rohkem väsinud kui kontaktõppes õppides. Tema arvates oleks võinud praktiseerida sellist süsteemi, et õpetajad saadavad päeva alguses õpilastele materjali, mis tuleb läbi töötada. Sama päeva lõpuks tuleb õpetajatele saata pilt läbi töötatud materjalist.

Atsalamast pärit kümnenda klassi õpilane Andreas Zahharov sai hästi hakkama distantsõppe ajal. Kuid tema jaoks oli tempo väga intensiivne ning kohati

oli raske järele pidada. Distantsõppe ajal hakkasid tal silmad liigsest arvutiekraani jälgimisest valutama, aga lõpu poole harjusid silmad ära. Andreas oleks soovinud rohkem iseseisvat tööd ja vähem videotunde.

Foto: Motortion Films/Shutterstock.com

Mida te arvate maskide kandmisest koolis?

Darja Meinson, Karina Neidla

Kõige aktuaalsem teema õppeasutustes on maski kandmine. Õpetajate ja õpilaste arvamused jagunevad kaheks: ühed arvavad, et maskid on hea enesekaitse ning aitab viiruse levimist peatada. Teised aga arvavad, et maskide kandmine ei kaitse neid ega neid ümbritsevat inimesi. Tahtsime uurida välja, mida arvavad lisaku Gümnaasiumi õpilased ning õpetajad sellest.

11. klassi õpilase Polina hinnangul on koolis maskide kandmine mõttetu kuna me kõik viibime ühes ruumis, katsume samu asju ning sööme ühes sööklas.

Lisaku gümnaasiumi kehalise kasvatuse õpetaja Jaanus Liivak ütles: „Maske peab kandma, sest see on lihtsam enesekaitsevahend.“

Gümnasist Anton leidis, et kui kõik kannaksid maske, võiks viiruse levik peatuda.

Lõpuklassi õpilane Ott arvab, et maskid on mõttetud, sest trennis ei kanda maske ja ollakse kontaktis.

Gümnaasiumi geograafia õpetaja Rahel Rae pooldab maskide kandmist koolis kuna tema arvamusele see aitab viirust tagasi hoida.

„Mask kaitseb mitte mind vaid inimesi kellega ma suhtlen,“ ütles 10. klassi klassijuhataja Anastassia Meinson.

10. klassi õpilane Kerda mõtleb, et kui kõik kannaksid maske oleks see aidanud viiruse levikut, aga kuna kannavad siis see ei aita.

„Mul on ükskõik, poes ma kannan, kuna ma ei tea kas need inimesed on haiged või ei aga koolis ma usaldan oma sõpru,“ teatab algklassiõpilane Ksenia.

Foto: Martin Bureau

Kas vaktsineerida või mitte?

Arseni Amosov, Milana Amosova, Sofia Mihhailova

Seoses praeguse olukorraga on esile tulnud üks oluline küsimus: "Kas vaktsineerida või mitte?". Meil tekkis selline küsimus, kas inimesed soovivad vaktsineerida ja kuidas nad üldse sellesse suhtuvad.

Ma ei ole uurinud ka, aga ma ei tötta seda tegema."

Milana ja Arseni vanemad märgivad, et vaktsiini on liiga vähe uuritud, kuna see oli tehtud liiga lühikese ajaga. Seepärast on selle vastu vähe usaldust ja nemad ei vaktsineeriks ennast. Vene keele õpetaja Valentina Stoljarova mainis, et tal on

töödeldi seda vastavalt oma standarditele, näiteks kliima ja temperatuuri suhtes, kuid teistes tingimustes ei pruugi see nii hästi töötada.

Milana ja Arseni vanavanemad ütlesid: "Me suhtume sellesse koroonavaktsiini positiivselt. Me arvame, et ta võib meid kaitsta selle viiruse eest ega ei mõjuta

"Kuidas te suhtute vaktsineerimisse COVID-19 vastu?"

Inglise keele ja ajaloo õpetaja Kristel Kivi vastab: "Mina suhtun sellesse väga hästi ja ootan palavalt."

Meie muusika õpetaja Tanja Elken ütleb: "Ma ei oska midagi koroonaviiruse kohta eriti öelda.

natuke hirm selle vaktsiini osas, ta mõtleb veel kas teha või mitte.

Meie füüsika-, informaatika-õpetaja ja klassijuhataja Anastassia Meinson leidis, et ta suhtub sellesse vaktsiini negatiivselt sellepärast, et vaktsiinil on lühike uurimisaeg. Riikides, kus vaktsiin tehti,

meid negatiivselt. Kui me teeme vaktsiini, siis me võime oma tervise pärast vähem muretseda ja rahulikult öues jalutada."

Kuidas said Iisaku Gümnaasiumi 10.klassi õpilased distantsõppega hakkama?

Chris Reest, Joonas Küttim

Külmal talvisel koolipäeval käisid professionaalsed reporterid Joonas ja Chris küsitlemas Iisaku Gümnaasiumi õpetajaid värskel teemal. Sooviti teada, kuidas said 10.klassi õpilased hakkama distantsõppega koroonakriisi teise laine ajal, detsembris, jaanuaris.

10.klassi klassijuhataja, füüsika-, matemaatika- ja informaatika õpetaja Anastassia Meinsoni arvates on raske öelda, sest oli tunne, et õpetaja räägib iseendaga ja tagasiside oli väga minimaalne. Gümnaasiumi ning põhikooli matemaatika õpetaja Eve Taar leidis seevastu, et suuri muudatusi ei olnud, sest õpilased said samamoodi hakkama. Eve ütles: „Kes said, kes ei saanud, täpselt nagu koolis.“

Küsidest inglise keele, ajaloo ning ühiskonnaõpetuse õpetaja Kristel Kivi käest, kuidas saime hakkama distantsõppega, oli vastus üllatavalt positiivne, aga samas ka lühike. Tema arvates saime super hästi hakkama ning kõik olid väga tublid. Arutades teemat targa ja lõbusa vene keele õpetaja Valentinaga, rääkis ta sellest väga pikalt. Lühidalt võib öelda, et enamasti said kõik ilusti hakkama, osad olid laisemad kui teised, aga eks see ole ikka samamoodi nagu kooliski. Martin Jürisoo, kes on keemia õpetaja, ja eesti keelt ning kirjandust õpetava Saale Kivi arvates saime ka kenasti hakkama.

Kui kõik arvamused kokku võtta, julgeme väita, et Iisaku Gümnaasiumi 10. klassi õpilased said väga hästi järjekordse distantsõppega hakkama. Kõik vastused olid üsna positiivsed ning rõõmustavad.

Mida meeldib õpilastele vahetundides teha?

Katja Reinova ja Kerda Kallas

Küsitluse viisime läbi Iisaku Gümnaasiumi gümnaasistide hulgas.

10. klassi tüdruk Annika vastas peale väikest mõttepausi: „Enamasti puhkan, kallistan radikat ja räägin sõpradega“.

Annika klassivend Reijo, kes on alati väga otsekohene, ütles, et tema kasutab vahetunde WC-s käimiseks.

11. klassi õpilane Rainer sisustab oma vahetunde muusika kuulamisega.

Raineri klassivennale Mikule meeldib väga sõpradega suhelda ja lihtsalt ennast natuke vabamalt tunda.

Samuti 11. klassis õppiv Kadri vastas: „Enamasti meeldib mulle sõpradega suhelda.“ Siis hakkas ta naerma ja lisas: „Poisid meeldib ka vaadata.“

Võib vist öelda, et enamikule õpilastele meeldib vahetundides puhata ja sõpradega suhelda. Ega vahetundides väga muud teha polegi.

Mida arvate samasooliste abielust?

Markus Niine, Andreas Zahharov

Valisime selle küsimuse, sest see on viimase aasta jooksul palju erimeelsusi põhjustanud. Tänavaküsitluse viisime läbi Iisaku Grossi toidupoel ja inimesed olid abivalmilt nõus vastama meie küsimustele.

Marta vastas muiates, et tema arust on see iga inimese enda asi, kuid ta ei legaliseeriks samasooliste abielu, kuna see pole normaalne.

Eleri ütles, et teda ei häiri see mingit moodi ja ta arvas, et see tuleks legaliseerida, sest kui kaks inimest soovivad koos elada, siis neil peaks selline õigus olema.

Kristel, keskealine naine, vastas, et tema ei pea seda normaalsuseks ja perekond peaks jääma ainult naise ja mehe vahele.

Gaidi ei ole selle vastu, et kui tahavad, siis las abielluvad, nad on samuti tavalised inimesed, neid loob ka loodus ja nad ei saa elada teisiti. Larissat häiris rohkem see, et nad käivad tänavatel protestimas ja oma õigusi kaitsmas ja see Larissale ei meeldi, aga kui nad on omaette, siis teda see ei sega.

Margo ütles, et tema on on vana kooli inimene ja tema seda ei poolda, aga kui nad suudavad vaikselt elada ja paraade ei korralda, las nad siis olla.

Eiko mainis enesekindlalt: "Palun väga, miks mitte, see ei puuduta mind. Aga protestid samasooliste abielu vastu ei ole normaalsed, inimesed ei saa sinna midagi teha, ja mitte keegi kolmas isik ei saa seda muuta."

IG
meedia

Distantsõppe lühifilmid

"MINU DISTANTSÕPE"

Getli Häidma

"PÄEV DISTANTSÕPPEL"

Annika Kaljumäe

"ÕPILASE PÄEV"

Henry Liht

"ÜKS PÄEV DISTANTSÕPET"

Chris Reest

18.02 toimus Jõhvi kontserdimajas teist korda noorte omaloomingu kontsert "**Väike laul suurele lavale**". Eelmisel aastal osales meie koolist ainult üks õpilane, sellel aastal olid kooli esindamas juba kolm õpilast. Kõik kolm noormeest esinesid oma loodud räpilugudega, seega õhtujuhid ristasid lisaku räpi pealinnaks. Samuti oli rõõm näha laval ka lisaku lasteaia Kurekell noori talente. Oleme väga uhked oma andekate noorte üle!

Tublid olite Ott Muttika, Henry Knude ja Jonathan Habakukk! Suur tänu ka juhendajale Tanja Elkenile!

Vanglateenistuse Parim Film 2021—IG õpilasesinduse film nimega "Minu sõber on diiler?" on viie esiletõstetud filmi seas! Vanglateenistusel on oluline roll siseturvalisuse tagamisel ning teemade määramisel oli eesmärgiks panna noori mõtlema, kuidas on igal inimesel võimalik seaduskuulekalt käitudes anda selleks oma panus. Filmi näeb vabadusevalvur.ee lehel.

Loodusringis meisterdati jääskulptuure!

Koostas ja kujundas IG meediakursus